

Nr 19.

Ankom till riksdagens kansli den 8 mars 1935 kl. 4 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av vissa motioner, avseende ändringar i gällande tullar eller tilläggstullar m. m.
(1:a avd.)

Till bevillningsutskottet hava hänvisats åtskilliga motioner, avseende ändringar i gällande tullar eller tilläggstullar m. m. Av dessa motioner har det syns utsnittet lämpligt att i ett betänkande behandla följande, nämligen:

de likalydande motionerna nr 88 i första kammaren av herr Fredrik Ström och nr 211 i andra kammaren av herr Höglund, om upphävande av tullen å bananer;

motionen nr 46 i andra kammaren av herr Leffler, om höjning av tullsatserna för trycksvärta m. m.;

motionen nr 307 i andra kammaren av herrar Carlström och Johanson i Huskvarna, om ökat tullskydd för säkerhetständstickor;

motionen nr 110 i andra kammaren av herr Leffler, om höjning av tullen å ljustryckpapper;

de likalydande motionerna nr 247 i första kammaren av herr Nylander och nr 425 i andra kammaren av herr Leffler, om höjda tullsatser å paraplyspröt m. m.; samt

motionen nr 427 i andra kammaren av herrar Brädefors och Hagberg i Luleå, angående avskaffande av sådana tullar, acciser och tvångsregleringar, som fördyra arbetarnas och småböndernas behovsartiklar.

Beträffande motiveringen för de framställda yrkandena, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, får utskottet hänvisa till motionerna.

Byråchefen i generaltullstyrelsen T. Alsén har av utskottet anlitats såsom sakkunnig vid behandlingen av samtliga förevarande motioner med undantag dock för motionen nr 427 i andra kammaren.

Bananer. I de likalydande motionerna nr 88 i första kammaren av herr Fredrik Ström och nr 211 i andra kammaren av herr Höglund har hemställts, »att riksdagen måtte besluta upphäva tullen å bananer».

Genom beslut av 1917 års riksdag upphävdes den då gällande tullen å färska bananer av 10 öre per kilogram. Den sålunda beslutade tullfriheten

inträdde från och med den 22 juli 1917. I överensstämmelse med Kungl. Maj:ts i statsfinansiellt syfte den 29 januari 1932 framlagda proposition, nr 59, med förslag till förordning med tillägg till gällande tulltaxa beslöt 1932 års riksdag ånyo åsätta färska eller enbart kokade bananer en tull av 10 öre per kilogram, vilken tull trädde i kraft den 1 februari 1932. I den av särskilda sakkunniga utarbetade promemoria, som låg till grund för propositionen, framhölls beträffande förslaget om återinförande av 10-öres tullen å bananer, att det kunde starkt ifrågasättas, huruvida tullfriheten kommit den konsumerande allmänheten till godo, då detaljpriset å bananer reglerades efter priset å övriga i handeln förekommande slag av frukter.

Enligt handelsstatistiken omfattade införseln av bananer nedannämnda år följande kvantiteter och värden:

Införsel.

Å r	Ton	1,000 kr.	Värde per kg kr.	Å r	Ton	1,000 kr.	Värde per kg kr.
1911	890	267	0.30	1923	5,100	4,829	0.95
1912	1,016	305	0.30	1924	6,674	6,178	0.93
1913	1,148	402	0.35	1925	6,566	5,401	0.82
1914	1,123	314	0.28	1926	7,580	5,239	0.69
1915	823	244	0.30	1927	9,651	6,770	0.70
1916	214	56	0.26	1928	10,656	7,362	0.69
1917	—	—	—	1929	5,915	3,962	0.67
1918	—	—	—	1930	14,111	9,298	0.66
1919	164	252	1.54	1931	12,887	8,367	0.65
1920	843	1,285	1.52	1932	10,208	6,522	0.64
1921	2,111	2,660	1.26	1933	7,421	4,043	0.54
1922	3,650	4,195	1.15	1934	7,292	4,018	0.55

Det genomsnittliga engrospris, som av Aktiebolaget Banan-Kompaniet respektive motsvarande företag i de övriga nordiska länderna utvunnits under år 1934 i respektive huvudstäder, har enligt uppgift utgjort följande:

	Engrospris per kg.	Tull per kg.
Stockholm: prima bananer	sv. kr. 1.02	sv. kr. 0.10
Oslo: » »	norska kr. 0.92	norska kr. 0.06
Köpenhamn: » »	danska kr. 1.37	danska kr. 0.01
Helsingfors: bananer, alla kvaliteter (även sekunda)	finska mark 10.54	finska mark 0.50

Anm.: Engrospriset i Helsingfors å prima bananer utgjorde enligt uppgift i februari 1935 finska mark 12.08 (= sv. kr. 1.04) per kilogram.

Beträffande förhållandena i Danmark har uppgivits, att införseln av bananer sedan valutacentralens tillkomst varit mycket begränsad samt att det ovan omförmälda, jämförelsevis höga engrospriset vore beroende på att omsättningens ringa storlek drivit vissa kostnader per kilogram räknat i höjden och nödvändiggjort en betydande prisstegring; en dylik hade även möjliggjorts genom bristande tillgång på varan.

Den minskning i tullinkomster, som, beräknad å 1933 och 1934 års införselsiffror, skulle uppstå vid upphävande av tullen å bananer, uppgår till 730,000 å 740,000 kronor. Då ett bifall till motionärernas förslag sålunda skulle medföra en avsevärd minskning i statsverkets inkomster, har utskottet under beaktande av det statsfinansiella läget ansett sig icke kunna biträda förslaget.

Utskottet.

Trycksvärta m. m. I motionen nr 46 i andra kammaren av herr *Leffler* har hemställts, »att tullen för trycksvärta, stat. nr 566, höjes från nuvarande 7 kronor till 20 kronor för 100 kilogram samt för bok-, sten- och koppartrycksfärger, ej särskilt nämnda, från 10 kronor till 40 kronor».

Till stöd för detta förslag har i motionen anförts i huvudsak följande.

Det låga tullskydd, som tillverkningen av tryckfärger alltsedan tillkomsten av 1911 års tulltaxa åtnjutit, hade till följd av penningvärdets fall efter kriget avsevärt reducerats. Härtill komme, att de i dylika färger ingående beståndsdelarna, såsom linolja, linoljepreparat, terpentinolja och vissa färgämnen, vore belagda med tull, varigenom tullskyddet i många fall gjordes illusoriskt. Sålunda hade tillverkningen av svarta tryckfärger att vidkännas en tullbelastning för s. k. sotfärger med 1 krona 25 öre och för linolja med 4 kronor per 100 kilogram färdig tryckfärg, varför nettotullskyddet för dem endast utgjorde 1 krona 75 öre per 100 kilogram. För andra än svarta tryckfärger vore nettotullskyddet 6 kronor per 100 kilogram. Till följd av det låga tullskyddet hade efter kriget importen avsevärt ökat, under det att en nedgång inträtt i den relativt obetydliga exporten. För den svarta tidningsfärgen skulle den föreslagna tullförhöjningen ej medföra någon kostnadsökning, då tullskyddet ej kunde utnyttjas på grund av den starka konkurrensen och tidningarna, om så påfordrades, skulle kunna samman-sluta sig och själva tillverka sin trycksvärta. Genom de föreslagna tullhöjningarna skulle nettotullskyddet motsvara för svarta tryckfärger 6 procent och för andra tryckfärger 12 procent av medelvärdet för importen.

Gällande tulltaxa upptager under nr 239 (statistiskt nr 566) trycksvärta med en tull av 7 kronor per 100 kilogram och under nr 240 (statistiskt nr 567) bok-, sten- och koppartrycksfärger, ej särskilt nämnda, med en tull av 10 kronor per 100 kilogram.

In- och utförseln har under de senare åren uppgått till följande kvantiteter och värden.

Å r	Trycksvärta stat. nr 566			Bok-, sten- och koppartrycksfärger, ej s. n., stat. nr 567		
	ton	1,000 kr.	medelv. per kg kr.	ton	1,000 kr.	medelv. per kg kr.
Införsel.						
1913	85	128	1.50	26	106	4.00
1930	110	347	3.17	171	550	3.21
1931	123	345	2.81	197	600	3.04
1932	96	266	2.78	176	494	2.80
1933	115	280	2.44	191	502	2.62
1934	124	270	2.18	193	522	2.70
Utförsel.						
1913	30	46	1.50	13	53	4.00
1930	13	46	3.69	25	125	4.92
1931	15	55	3.75	19	95	4.91
1932	14	47	3.36	21	92	4.42
1933	9	33	3.65	12	62	5.26
1934	6	33	5.50	13	66	5.08

Införseln har huvudsakligen kommit från Danmark och Tyskland. Så utgjorde år 1933 det sammanlagda införselvärdet från Danmark cirka 335,000 kronor och från Tyskland cirka 410,000 kronor. Av utförseln har största delen gått till de nordiska länderna.

Den inhemska tillverkningen har fördelat sig på de olika artiklarna på följande sätt:

Å r	Trycksvärta stat. nr 566			Bok-, sten- och koppartrycksfärger, ej s. n., stat. nr 567		
	ton	1,000 kr.	medelv. per kg kr.	ton	1,000 kr.	medelv. per kg kr.
1913	396	215	0.54	85	263	3.09
1930	947	1,118	1.18	226	1,134	5.02
1931	934	1,132	1.21	259	1,135	4.38
1932	890	1,043	1.17	226	1,134	5.02
1933	842	851	1.01	303	1,331	4.39

Utskottet.

De av motionären meddelade uppgifterna angående gällande tullar å i olika tryckfärger ingående beståndsdelar giva visserligen vid handen, att nettotullskyddet för den inhemska tillverkningen av tryckfärger är lågt i förhållande till varuvärdet. Det oaktat har emellertid — såsom

framgår vid en jämförelse mellan handels- och industristatistikens siffror — den inhemska tillverkningen, som nu bedrives av ett tio-tal företag, under de senare åren avsevärt utvecklats. Med hänsyn till sistnämnda förhållande och med beaktande av de synpunkter av handelspolitisk natur, som kunna anläggas på den föreliggande frågan, har utskottet funnit sig böra avstyrka den föreslagna höjningen av gällande tullsatser för tryckfärger.

Säkerhetständstickor. I motionen nr 307 i andra kammaren av herrar *Carlström* och *Johanson* i Huskvarna har hemställts, »att riksdagen måtte besluta, att tullen å säkerhetständstickor — rubrik 632 — höjes från nuvarande 5 kronor till 50 kronor per 100 kilogram.»

Gällande tulltaxa upptager under nr 290 tändstickor, ej hänförliga till nr 289 (bengaliska tändstickor), med tull av 5 kronor för 100 kilogram. Förstnämnda tulltaxenummer är i statistiskt avseende uppdelat på två nummer, av vilka det ena, stat. nr 632, omfattar säkerhetständstickor.

Sveriges in- och utförsel av säkerhetständstickor ävensom den inhemska tillverkningen därav framgår av följande sammanställning.

Å r	Införsel		Utförsel		Tillverkning	
	ton	1,000 kr.	ton	1,000 kr.	ton	1,000 kr.
1930	251	167	40,998	35,990	45,124	34,729
1931	90	52	31,177	27,881	36,156	27,278
1932	167	84	19,475	17,124	23,169	17,302
1933	273	129	15,339	13,122	16,476	12,104
1934 (prelim. uppgifter)	276	142	12,951	.	.	.

Anm. Den bristande överensstämmelsen mellan utförselsiffrorna samt tillverknings- och införselsiffrorna torde bero på att de förstnämnda beräknats på bruttovikten.

Införseln förskriver sig huvudsakligen från Europeiska Sovjetunionen och Finland. Införseln från dessa länder omfattade år 1934 följande kvantiteter och värden:

	Ton	1,000 kr.
Europeiska Sovjetunionen	204	96
Finland	68	36

Jämväl vid 1934 års riksdag förelåg en motion (I:116) med förslag om höjning av tullen å säkerhetständstickor från 5 till 50 kronor för 100 kilogram. I sitt i ämnet avgivna betänkande nr 50 framhöll 1934 års bevillningsutskott, att tillverkningen och exporten av säkerhetständstickor under de senaste åren avsevärt minskat men att produktionsminskningen icke berodde på någon större ökning i importen. Härjämte anförde utskottet: »Med hänsyn till de förutsättningar, som den svenska tändsticksindustrien alltjämt äger på den internationella marknaden, och då importen fortfarande

är obetydlig i förhållande till den inhemska tillverkningens omfattning, har utskottet ansett lämplighetsskäl för närvarande tala mot den av motionären föreslagna tullförhöjningen. Utskottet förutsätter emellertid, att Kungl. Maj:t följer utvecklingen av marknaden på detta område med uppmärksamhet samt vidtager de åtgärder, som må befinnas av omständigheterna påkallade.» I enlighet med utskottets hemställan föranledde motionen icke någon riksdagens åtgärd.

Utskottet.

Ovan återgivna, av 1934 års bevillningsutskott anförda lämplighetsskäl äga alltså giltighet, om än, såsom motionärerna framhållit, den svenska marknaden under senare år genom den ökade förbrukningen och exportens nedgång fått en allt större betydelse för den inhemska produktionen av tändstickor. Då utskottet sålunda finner sig böra avstyrka motionärernas förslag, förutsätter emellertid utskottet, i likhet med 1934 års bevillningsutskott, att Kungl. Maj:t följer utvecklingen av marknaden på detta område med uppmärksamhet samt vidtager de åtgärder, som må befinnas av omständigheterna påkallade.

Ljustryckpapper. I motionen nr 110 i andra kammaren av herr *Leffler* har hemställts, »att tullen å ljustryckpapper (stat. nr 840), vilken f. n. utgår med 20 kronor, höjes till 50 kronor för 100 kg».

Ljustryckpapper tulltaxeras såsom papper, impregnerat eller bestruket annorledes än med asfalt och liknande ämne, med tull av 20 kronor för 100 kilogram (tulltaxenr 371; stat. nr 840). Enligt generaltullstyrelsens varuhandbok till tulltaxeförordning och tulltaxa betraktas såsom ljustryckpapper bland annat blåkopiepapper, miralin- eller O. C. papper, ozalidpapper, sepiakopiepapper och vitkopiepapper. Ljuskänsligt fotografiskt papper är upptaget under särskilt nummer i såväl statistiska varuförteckningen som tulltaxan och tulltaxeras sålunda icke såsom ljustryckpapper.

Rörande den inhemska tillverkningens samt införselns omfattning lämnas i motionen följande uppgifter:

Å r	Tillverkning					Införsel		
	Ton	1,000 kr.	Värde kr./kg	Tull		Ton	1,000 kr.	Värde kr.
				kr./100 kg	%			
1913	20.0	.	24	14	0.60
1924	59	117	1.98	»	10.1	26	20	0.75
1925	78	142	1.82	»	11.0	38	38	1.00
1926	77	124	1.61	»	12.4	20	16	0.80
1927	60	97	1.62	»	12.3	64	52	0.80
1928	48	86	1.79	»	11.2	53	42	0.80
1929	61	108	1.77	»	11.3	86	156	1.82
1930	54	94	1.74	»	11.5	72	126	1.75
1931	49	86	1.74	»	11.5	75	135	1.81
1932	58	109	1.88	»	10.6	59	152	2.57
1933	84	165	1.97	»	10.1	23	73	3.17

Av 1933 års införsel hänförde sig 14 ton med ett värde av 35,000 kronor till Tyskland och 7 ton med ett värde av 12,000 kronor till Nederländerna. Någon nämnvärd export har ej förekommit.

Till stöd för den föreslagna tullförhöjningen har i motionen anförts i huvudsak följande.

Såsom av de ovan återgivna siffrorna framgår har under senare år en i förhållande till tillverkningen betydande import förekommit. Att importen, som huvudsakligen kommit från Tyskland, minskat under de senaste åren kunde förklaras därav, att vår valuta varit deprecierad gentemot de s. k. guldländerna.

Det för närvarande till cirka 10 procent av tillverkningsvärdet uppgående tullskyddet vore i många fall rent illusoriskt, enär det råpapper, som numera komme till användning och vilket utgjorde cirka 90 procent av den färdiga varans vikt, i de flesta fall vore impregnerat med vax och såsom sådant belagt med samma tull som den färdiga varan. Dylikt papper hade tidigare ej framställts inom landet, men kunde numera efter åtskilliga både tidsödande och kostsamma experiment med gott resultat tillverkas vid ett av våra finpappersbruk. Man syntes därför hava anledning förmoda, att det pris, som betingades för råpapperet, beräknades med utnyttjande av hela tullskyddet. Härtill komme, att de flesta för framställning av ljustryckpapper använda kemikalierna vore belastade med tull, vanligen 15 procent av värdet. I stort sett kunde man sålunda utgå ifrån, att intet nettotullskydd för närvarande förekomme för den inhemska tillverkningen av ljustryckpapper. För att industrien i fråga skulle kunna äga bestånd och utvecklas, finge man emellertid förutsätta ett nettotullskydd av cirka 15 procent, vilket skulle motsvaras av en tull av 50 kronor för 100 kilogram.

Utskottet.

Att såsom i motionen uppgives tullen för ljustryckpapper utgår med samma belopp som tullen för det vid tillverkning av sådant papper numera i allmänhet använda råpapperet — med vax impregnerat papper — måste otvivelaktigt i betraktande av att råpapperet utgör en betydande del av den färdiga varans vikt anses såsom en oformlighet i tullagstiftningen. De uppgifter rörande produktionsförhållandena, som varit för utskottet tillgängliga, hava emellertid icke berett utskottet erforderligt underlag för bedömande av det skydd, som industrien på området kan anses behöva åtnjuta. Utskottet har därför funnit sig i frågans nuvarande läge icke kunna tillstyrka någon åtgärd till undanröjande av förenämnda oformlighet. Frågan har ej heller synts utskottet vara av den betydelse, att utskottet ansett sig böra föreslå riksdagen att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning i ämnet, något som Kungl. Maj:t torde även utan framställning från riksdagen föranstalta om, i händelse produktions- eller andra förhållanden därtill skulle giva anledning.

Paraplyspröt m. m. I de likalydande motionerna nr 247 i första kammaren av herr *Nylander* och nr 425 i andra kammaren av herr *Leffler* har hemställts, »att riksdagen måtte besluta följande ändrade tullsatser, nämligen

för tulltaxenummer 636	75 kronor för 100 kilogram, och
»	» 637 120 » » 100 » ».

I gällande tulltaxas nr 636 (statistiskt nr 1208) upptagas paraply- och parasollspröt med tillformade ändar; ävensom gafflar till sådana spröt med en tull av 50 kronor för 100 kilogram samt under nr 637 (statistiskt nr 1209) paraply- och parasollställningar, sammansatta, med en tull av 80 kronor för 100 kg.

Till stöd för förslaget om höjning av dessa tullsatser hava motionärerna anført i huvudsak följande.

Sedan åtskilliga år tillbaka tillverkades paraply- och parasollspröt (paragonspröt) inom landet. Denna tillverkning hade tidigare haft god avsättning på exportmarknaden, men på grund av restriktiva handelspolitiska åtgärder hade exportkvantiteten avsevärt nedgått. Härigenom hade avsättningen på hemmamarknaden blivit av allt större betydelse för den inhemska tillverkningen. Genom långt gående prissänkningar och tack vare den goda kvalitet, som kännetecknade de svenska spröten, hade det lyckats den inhemska tillverkaren att alltmer övertaga hemmamarknaden. Under år 1934 hade emellertid inträtt en ökning i importen, vilken kunde befaras komma att stegras, därest icke ett förstärkt tullskydd erhöles.

Införseln, vilken så gott som uteslutande förskriver sig från Tyskland, har under de senare åren uppgått till följande kvantiteter och värden.

Tulltaxe- nr	Stat. nr	V a r u s l a g	År	Kg	Kr.	Medelv. pr kg kr.
636	1208	paraply- och parasollspröt etc.....	1930	9,044	21,783	2.41
			1931	5,799	15,929	2.75
			1932	731	3,567	4.88
			1933	1,029	4,197	4.08
			1934	2,514	11,409	4.53
637	1209	paraply- och parasollställningar	1930	2,056	4,912	2.39
			1931	1,547	3,998	2.58
			1932	162	486	3.—
			1933	2,737	17,359	6.34
			1934	1,818	10,748	5.91

Utförseln av paraply- och parasollspröt (stat. nr 1208), vilken företrädesvis ägt rum till Norge och Finland samt Nederländerna, har under samma år utgjort

År	Kg	Kr.	Medelv. pr kg kr.
1930.....	4,961	10,413	2.10
1931.....	20,790	50,421	2.43
1932.....	3,548	10,077	2.84
1933.....	6,883	17,669	2.57
1934.....	7,631	18,008	2.36

Av paraply- och parasollställningar har icke förekommit någon utförsel. Den inhemska tillverkningen av spröt, som bedrives vid en fabrik med under 1934 i genomsnitt 15 arbetare, huvudsakligen kvinnor, har, enligt vad som uppgivits, nämnda år utgjort 22,800 dussin, vilket torde motsvara cirka 40,000 kilogram. Ställningar sammansätts i regel av paraplyfabrikanterna själva.

Såsom av ovan anförda siffror framgår är införseln av såväl spröt som ställningar till paraplyer och parasoller av förhållandevis obetydlig omfattning, och det inhemska behovet av dessa artiklar, vilket av olika anledningar under senare tid minskats, har tillgodosetts företrädesvis från den inhemska tillverkningen. Under det att utförselvärdena per kilogram räknat de angivna åren icke förete större växlingar, har medelvärdet av införseln stigit till nära det dubbla beloppet, en omständighet, som till största delen har sin grund i valutaförhållandena och bör hava fördelaktigt inverkat på den inhemska fabrikens avsättning på hemmamarknaden. Visserligen har införseln under de senaste två åren något ökats i förhållande till 1932 års införsel, men den har under år 1934 dock icke uppgått till mer

Utskottet.

än omkring 43 procent av införselkvantiteten under år 1931 och 28 procent av 1930 års införselkvantitet.

Vid övervägande av nu anförda förhållanden har utskottet funnit tillräckliga skäl icke för närvarande föreligga för en höjning av tullen å de artiklar, som i motionerna avses.

Fråga om avskaffande av vissa tullar m. m. I motionen nr 427 i andra kammaren av herrar *Brädefors* och *Hagberg* i Luleå har hemställts, »att riksdagen i skrivelse till regeringen begär utredning och förslag om avskaffande av alla tullar, acciser och tvångsregleringar som fördyrar arbetarnas och småböndernas behovsartiklar».

Till stöd för detta yrkande åberopas i motionen bland annat motiveringen i en av samma kammarledamöter vid 1934 års riksdag väckt motion, II: 485, enligt vilken motionärernas närmaste önskemål torde få anses vara följande:

»1. Omedelbart avskrivande av alla små- och medelbönders, alla småarrendatorers, alla egnahemsägares obetalda skatter.

2. Fullständig skattebefrielse för småbrukare och småarrendatorer. Skattelindring för mellanbönderna.

3. Förbud mot alla exekutiva auktioner och utmätningar för ränte- och hypoteksskulder för småbönder, egnahemsägare och hypoteksanstalter.

4. Avskaffandet av alla tullar, som fördyra de arbetande böndernas nödvändighetsartiklar.

5. Avskaffandet av inmalningstvång och mjölkskatt samt alla liknande bestämmelser, som fördyra livsmedlen.

6. Omedelbart understöd i form av kontanthjälp åt småbönder, som vid sidan av sitt jordbruk tvingats att arbeta hos bolag och andra företag för att bärga sig men nu äro arbetslösa.

7. Upprättandet av en statsfond för medel åt småbönder och fattiga arrendatorer till utsäde, kreatursfoder, konstgödsel, redskap o. s. v., utan återbetalningsskyldighet.

8. Statlig ålders-, olycksfalls- och invaliditetsförsäkring för alla småbönder och arrendatorer.

9. Arrendeavgifternas strykande för småarrendatorer och torpare. Besittanderätt utan ersättning garanteras.

För att möjliggöra dessa kravs genomförande vidtages motsvarande lagstiftningsåtgärder, skärpt beskattning av de stora förmögenheterna, nedsättning av de högst betalda statliga tjänstemännens löner, indragandet av alla anslag till militärväsendet, kyrkan, polisen och kungahuset.»

I den vid 1934 års riksdag väckta motionen antydes därjämte, att, sedan dessa önskemål blivit uppfyllda, nästa steg i utvecklingen skulle bliva »konfiskering av godsägarnas, storböndernas, bolagens och kyrkans skogar och jord med samtliga inventarier och deras övergång i de arbetande massornas händer, som genom sin regering genomför en kostnadsfri för-

delning av dessa konfiskerade egendomar till jordfattiga bönder, småarrendatorer och lantarbetare».

I avgivet utlåtande i anledning av nyssnämnda motion framhöll andra kammarens andra tillfälliga utskott vid 1934 års riksdag bland annat, att motionärernas krav vore i allmänhet så formulerade, att de syntes mindre avse att inom ramen för den nuvarande samhällsordningen råda bot för existerande missförhållanden utan fastmera åsyfta en radikal och plötslig omvandling därav med frångående av den lugna utvecklingen av det bestående demokratiska samhällsskicket. I enlighet med utskottets hemställan avslogs motionen av andra kammaren.

I överensstämmelse med den standpunkt, som vid 1934 års riksdag intogs av andra kammaren på förslag av dess andra tillfälliga utskott, har utskottet ansett sig böra avstyrka bifall till motionen.

Utskottet.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

Hemställa.

1) att de likalydande motionerna I: 88 av herr Fredrik Ström och II: 211 av herr Höglund, om upphävande av tullen å bananer, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd;

2) att motionen II: 46 av herr Leffler, om höjning av tullsatserna för trycksvärta m. m., icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd;

3) att motionen II: 307 av herrar Carlström och Johanson i Huskvarna, om ökat tullskydd för säkerhetständstickor, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd;

4) att motionen II: 110 av herr Leffler, om höjning av tullen å ljustryckpapper, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd;

5) att de likalydande motionerna I: 247 av herr Nylander och II: 425 av herr Leffler, om höjda tullsatser å paraplyspröt m. m., icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd; samt

6) att motionen II: 427 av herrar Brädefors och Hagberg i Luleå, angående avskaffande av sådana tullar, acciser och tvångsregleringar, som fördyra arbetarnas och småböndernas behovsartiklar, icke heller måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 8 mars 1935.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Nilsson i Kristianstad, Björnsson, Jönsson, Åström, Nilsson i Landeryd, Wahlmark, friherre Lagerfelt, Lithander, Lövgren i Boden, Olsson i Närlinge, Björklund, Olsson i Gävle, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm, Anderson i Norrköping, Sjödahl, Löfvander, Larsson i Örbyhus, Werner i Hultsfred och Johansson i Krogstorp.
